

Redeamus autem ad Lutheru & Retulit Vi-
gus Theodorus Noribergensis, qui ussecla fidelissi-
mus Luthero affuit Coburgi, se non satis admirari
potuisse assiduitatem, alacritatem & ardorem Lu-
theri in precando. Quotidie enim, & tres horas
studij accommodatissimas impendisse precibus,
& singulis quaterdenis diebus accessisse ad sacram
synaxin, id quod in vita curriculo solitus deinceps
facere fuit semper: & cum aliquando, nesciente
Luthero, copia sibi facta esset audiendi Lutherum
precanter, se quasi colloquium filij cum patre pror-
sus familiare, & amici cum amico, audiuisse, ha-
bitum his propemodum verbis: Scio te nostrum
esse Deum & Patrem, ideo certus sum te aduer-
sarios & persecutores tuae Ecclesiae deleturum esse,
quod si non facis, tu una nobiscum in eodem peri-
culo versaris, tua causa est, tua res agitur, gloria
tua est, & ignominia tua est, hostes crucis Christi
nos impetunt vi, non propter nos, sed propter te,
& Verbum tuum, idcirco tui est officij, & hoc
ratio tui nominis & incolumenta tuae gloriae requi-
rit, ut tuos turtures, & confessores tui nominis,
qui iam sunt Augustæ, defendas. Certè tu pro-
misisti, & debes nobis opem, quia promisisti, tu
potes facile quidquid promitti, seruare & im-
plere: quare nunc quoq; nobis, vel potius tibi ipsi,
& tuo Verbo & nomini ac gloria tua non deeris,
sed aderis: nos nihil possumus prestare, nisi no-
men tuum prædicare, & verbo tuo inniti, tuum

F 5

est,